Euroopa Parlament
2019-2024

Kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon

2022/2051(INL)

10.2.2023

ARVAMUS

Esitaja: kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon

Saaja: põhiseaduskomisjon

Euroopa Parlamendi ettepanekute kohta aluslepingute muutmiseks
(2022/2051(INL))

Arvamuse koostaja: Juan Fernando López Aguilar

(Algatus – kodukorra artikkel 47)

ETTEPANEKUD

Kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon palub vastutaval põhiseaduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

Kodanikuvabadused ning justiits- ja siseasjad: horisontaalsed kaalutlused

1. toetab 9. mai 2022. aasta Euroopa tuleviku konverentsi (edaspidi „konverents“) täiskogu ettepanekuid kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade valdkonnas[1]; kordab oma toetust konverentsi nõuetekohaste järelmeetmete võtmisele, mille eesmärk on viia ellu konverentsi järeldused ja vastata kodanike ootustele; kutsub liitu üles süstemaatilisemalt järgima õigusriigi põhimõtteid ja demokraatiat, tagama põhiõiguste kaitse ning kontrollima Euroopa Liidu toimimise lepingu 2 artiklis sätestatud väärtuste järgimist, seda nii uute liikmesriikide ühinemisel kui ka järjepidevalt kõigis liidu poliitikavaldkondades ja liikmesriikides; tuletab meelde, et paljude konverentsi kavandatud meetmete täielik rakendamine ei nõuaks mitte aluslepingute, vaid õigusaktide muutmist ja/või kehtivate õigusaktide paremat rakendamist;

2. juhib tähelepanu sellele, et hoolimata tungivast vajadusest võtta meetmeid on mitme seadusandliku ettepaneku vastuvõtmine vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala valdkonnas olnud aeglane või isegi blokeeritud; nõuab, et komisjon võtaks lähtealuseks Euroopa Parlamendi uuringuteenistuse mitmesugused uuringud, milles käsitletakse nendes valdkondades meetmete võtmata jätmise kulusid Euroopa tasandil[2]; nõuab aluslepingutes nendes valdkondades õigusaktide vastuvõtmiseks ühehäälsuse nõude asendamist enamushääletusega, sealhulgas sillaklauslite kasutamisel, ning seadusandliku tavamenetluse süstemaatilist kasutamist, et parandada liidu tegutsemissuutlikkust; on seisukohal, et võttes arvesse nende küsimuste erilist tundlikkust, peaks nende hääletusnõuete mis tahes muutmine nõukogus tagama häälte arvestamisel õiglase tasakaalu, et kaitsta väiksemate riikide huve;

3. on seisukohal, et mis tahes muudatused pädevuste jaotuses liidu ja liikmesriikide vahel vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala valdkonnas peaksid täielikult järgima ELi lepingu I jaotises, eriti artiklis 2, artikli 4 lõigetes 2 ja 3 ning artiklites 5 ja 6 sätestatud põhimõtteid;

4. toonitab, et Euroopa Ülemkogu on kasutanud vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala valdkonnas ELi toimimise lepingu artiklit 68 de facto algatusõigusena; rõhutab, et see, et Euroopa Ülemkogu võtab selles valdkonnas vastu mitmeaastased rakenduskavad ilma kohustuseta konsulteerida Euroopa Parlamendi või komisjoniga, tuleks läbi vaadata, võttes arvesse nende poliitikameetmete eriti tõsist mõju kodanike põhiõigustele; nõuab, et Euroopa Parlamendile ja nõukogule antaks see pädevus võrdsetel tingimustel;

Demokraatia, õigusriik ja põhiõiguste kaitse

[1] Eelkõige järgmised ettepanekud: 22, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 34, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44 ja 45.
[2] Ülevaate saamiseks vt https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2019/631730/EPRS_BRI(2019)631730_EN.pdf.

5. juhib tähelepanu sellele, et liidu peamine poliitikavahend, st ELi lepingu artikkel 7, õigusriigiga seotud süsteemsete ohtude ja rikkumistega tegelemiseks ja nende kõrvaldamiseks, on siiani olnud ebatõhus, kuna õigusriigi olukord on pärast Poola ja Ungari suhtes menetluse algatamist veelgi halvenenud[3]; peab seetõttu vajalikuks reformida ELi lepingu artiklit 7 järgmiselt: muuta ELi lepingu artikli 7 lõikes 1 ette nähtud hääletuskünnist nõukogus nii, et see oleks nelja viiendiku asemel kvalifitseeritud häälteenamus, ja kaotada ELi lepingu artikli 7 lõikes 2 sätestatud ühehäälsuse nõue; nõuda, et nõukogu paluks põhjendatud ettepaneku esitanud organi esindajal seda tutvustada, teavitaks ELi lepingu artikli 7 lõike 1 kohaldamist algatanud institutsiooni täielikult ja viivitamata menetluse igast etapist[4], korraldaks iga asjaomase riigi kohta vähemalt kaks kuulamist poolaastas korrapärasel, struktureeritud ja avatud viisil, ning koostaks riigipõhised soovitused ja hindaks nende rakendamist ELi lepingu artikli 7 lõike 1 alusel; kaasata parlamenti ja komisjoni ELi lepingu artikli 7 lõike 1 kohaste kuulamiste korra koostamisse[5]; võimaldada parlamendil algatada ELi lepingu artikli 7 lõike 2 kohaldamine; märkida, et kui ELi lepingu artikli 7 lõike 1 kohane menetlus kestab üle viie aasta, peavad liikmesriigid, komisjon ja parlament kaaluma ELi lepingu artikli 7 lõike 2 kohaldamist; täpsustada veelgi õigusi, mis tulenevad aluslepingute kohaldamisest, mida võib ELi lepingu artikli 7 lõike 3 alusel peatada, sealhulgas õigus olla nõukogu eesistuja; paluda Euroopa Liidu Põhiõiguste Ametil (FRA) väljendada oma seisukohti ELi lepingu artikli 7 lõike 1 kohastel kuulamistel;

6. märgib, et komisjon ei ole teinud algatusi ega võtnud tõhusaid meetmeid, sealhulgas rikkumismenetluse vormis, et tegeleda liidu õiguse rikkumiste või kohaldamata jätmisega vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala valdkonnas, hoolimata tõenditest olukorra halvenemise kohta mitmes liikmesriigis; märgib, et Euroopa Parlamendi korduvad üleskutsed tegutseda on jäänud vastuseta; peab seetõttu vajalikuks tugevdada parlamendi vahendeid komisjoni tegevuse kontrollimiseks seoses liidu õiguse järelevalve ja jõustamisega;

7. märgib, et praegu puudub aluslepingutes õiguslik alus ELi lepingu artiklis 2 sätestatud ühiste väärtuste kaitset ja edendamist käsitlevate õigusaktide vastuvõtmiseks ning sellise õigusliku aluse puudumine on liitu tõsiselt piiranud sobivate ja tõhusate mehhanismide loomisel, et tagada õiguskaitse neid ühiseid väärtusi ähvardavate riiklike ohtude ja rikkumiste vastu; on seisukohal, et kõigi kaitsmiseks on oluline, et liit suudaks tõhusalt tegeleda mis tahes demokraatia tagasilangusega liikmesriikides; nõuab sellise sätte lisamist, mis võimaldaks liidul seadusandliku tavamenetluse abil kehtestada uued mehhanismid ELi lepingu artiklis 2 sätestatud väärtustega seotud arengusuundade struktuurseks jälgimiseks ja hindamiseks igas liikmesriigis ning nende väärtuste jõustamiseks; sellised mehhanismid peaksid hõlmama iga-aastaseid aruandeid, milles hinnatakse, kas seoses ELi lepingu artikli 2 kohaste väärtustega

[3] Euroopa Parlamendi 16. jaanuari 2020. aasta resolutsioon Euroopa Liidu lepingu artikli 7 lõike 1 kohaste Poolat ja Ungarit käsitlevate käimasolevate kuulamiste kohta (2020/2513(RSP)). Euroopa Parlamendi 5. mai 2022. aasta resolutsioon ELi lepingu artikli 7 lõike 1 alusel toimuvate kuulamiste kohta Poola ja Ungari küsimuses (2022/2647(RSP)).
[4] Euroopa Parlamendi 16. jaanuari 2020. aasta resolutsioon Euroopa Liidu lepingu artikli 7 lõike 1 kohaste Poolat ja Ungarit käsitlevate käimasolevate kuulamiste kohta (2020/2513(RSP)).
[5] Euroopa Parlamendi 7. oktoobri 2020. aasta resolutsioon ELi demokraatia, õigusriigi ja põhiõiguste mehhanismi loomise kohta (2020/2072(INI)).

esines liikmesriikides puudusi, kas oli oht, et neid tõsiselt rikutakse või neid rikutigi, ning riigipõhiseid soovitusi, millele on lisatud rakendamise tähtajad, eesmärgid ja konkreetsed meetmed, mida tuleb võtta, samuti võrdlusaluseid edusammude mõõtmiseks ning juhiseid, kuidas siduda need asjakohaste täitemeetmetega; on seisukohal, et see säte peaks võimaldama luua edasisi jõustamismehhanisme, sealhulgas asjakohaseid finantsmeetmeid, mida nõukogu peab võtma kvalifitseeritud häälteenamusega, näiteks kulukohustuste ja maksete peatamine, ka juhtudel, kui puudub otsene seos liidu eelarve usaldusväärse finantsjuhtimise või liidu finantshuvide kaitsega; rõhutab, et sellise mehhanismi loomine aitab tugevdada liikmesriikidevahelist vastastikust usaldust, tõhustades seega vastastikuse tunnustamise põhimõtte toimimist;

8. nõuab põhiõiguste harta lisamist Euroopa Liidu lepingusse teise peatükina, et anda põhiõigustele ja -vabadustele aluslepingutes suurem osakaal; nõuab, et aluslepingutesse lisataks horisontaalne põhiõiguste säte, nagu ELi toimimise lepingu artiklid 8, 9 ja 10, et sõnaselgelt peavoolustada liidu horisontaalne kohustus lisada põhiõiguste aspekt kõigil tasanditel ja kõigis etappides kõikidesse poliitikavaldkondadesse, mis nõuaks kaasseadusandjatelt, nagu ka kõigilt liidu institutsioonidelt, organitelt ja asutustelt ning liikmesriikidelt, et nad peavad ELi õiguse rakendamisel järgima ELi põhiõigusi ja edendama nende kohaldamist kogu oma tegevuses; peab lisaks vajalikuks muuta liidu institutsioonide, organite, ametite ja asutuste jaoks kohustuslikuks põhiõiguste järelevalvemehhanismide ja nendega seotud selgeid eesmärke ja võrdlusaluseid sisaldavate hindamisklauslite lisamise alati, kui võetakse vastu õigusakte põhiõiguste seisukohast tundlikes poliitikavaldkondades, sealhulgas vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala valdkonnas (põhiõiguste tõhustatud lõimimine);

9. tuletab meelde, et kodanike ootused, mida väljendati konverentsil, on suuremad põhiõiguste harta artikli 51 esimese lõigu rangest tõlgendamisest, mille kohaselt kohaldatakse hartat liikmesriikide suhtes üksnes liidu õiguse kohaldamise korral, ning et eesmärk peaks olema muuta põhiõigused võimalikult tõhusaks; nõuab seepärast Euroopa Liidu põhiõiguste harta kohaldamisala laiendamist liikmesriikide suhtes; on arvamusel, et sel eesmärgil tuleks harta artikli 51 lõiget 1 muuta nii, et hartas tunnustatud õigused peaksid inimesi kaitsma siis, kui liikmesriigid tegutsevad liidu pädevuse, st ainupädevuse või jagatud pädevuse valdkonnas, *isegi kui liit ei ole seda pädevust veel teostanud*[6];

10. nõuab, et koostataks Euroopa kodakondsuse põhikiri, millega nähakse ette kodanikele eriomased õigused ja vabadused, mis muudaksid Euroopa väärtused ja õigused liidu kodanike jaoks käegakatsutavamaks;

11. juhib tähelepanu sellele, et ELi kodakondsus antakse liikmesriigi kodakondsuse alusel, mis piirab juurdepääsu selles sisalduvatele õigustele muu kui ELi kodakondsusega inimeste jaoks, kes elavad ELi territooriumil, näiteks kolmanda riigi kodanikud, kellel on ELi pikaajalise elaniku staatus; nõuab ELi toimimise lepingu artikli 20 muutmist ja sellesse uue lõike 2a lisamist, milles sätestatakse, et artikli 20 lõikes 2 nimetatud õiguste kasutamist tuleks laiendada ELi territooriumil elavatele kolmandate riikide

[6] Arvestades kohtujurist Sharpstoni 30. septembri 2010. aasta arvamust kohtuasjas C-34/09: Zambrano.

kodanikele, sealhulgas kolmandate riikide kodanikele, kellel on ELi pikaajalise elaniku staatus, ilma et see piiraks liikmesriikide pädevust anda kodakondsust; nõuab, et aluslepingutes keelustataks sellised investeeringute eest kodakondsuse andmise kavad, mille puhul pakutakse kolmandate riikide kodanikele riigi kodakondsust koos ELi kodakondsusega vastutasuks peamiselt rahalise panuse eest;

12. märgib, et mõned liikmesriigid ei anna oma teistes liikmesriikides elavatele kodanikele õigust riiklikel valimistel hääletada; on seisukohal, et Euroopa demokraatlike väärtustega on vastuolus see, et need ELi kodanikud jäetakse ilma õigusest hääletada ELi õiguse kohase vaba liikumise põhiõiguse kasutamise eest; kutsub üles sätestama aluslepingutes põhimõtte, et igal ELi kodanikul on õigus hääletada kohalikel, piirkondlikel, riiklikel ja Euroopa Parlamendi valimistel;

13. kutsub üles looma FRA-st sõltumatu inimõigustega tegeleva asutuse, mis sarnaneb riiklike inimõigustega tegelevate institutsioonidega ja järgib ÜRO Peaassamblee 1993. aasta Pariisi põhimõtteid, et kaitsta ja edendada Euroopa Liidu põhiõiguste hartat liidu institutsioonide, organite ja asutuste ning liikmesriikide poliitikas ja tavades liidu õiguse rakendamisel; on seisukohal, et see nõuab aluslepingutes õiguslikku alust Euroopa Liidu põhiõiguste asutuse loomiseks, selle sõltumatuse tagamiseks ja seadusandliku tavamenetluse kasutuselevõtuks selle asutuse volituste vastuvõtmiseks ja muutmiseks; nõuab, et sellele uuele asutusele antaks ELi toimimise lepingu artikli 263 alusel õigus esitada harta rikkumise korral hagisid; nõuab selle mandaadi laiendamist, sealhulgas õigust tegeleda kaebustega, ja et komisjon konsulteeriks FRA-ga kohustuslikus korras, kui ta valmistab ette põhiõigusi mõjutavaid seadusandlikke akte või soovitusi;

14. peab vajalikuks anda Euroopa Andmekaitseinspektorile õigus esitada ELi toimimise lepingu artikli 263 alusel andmekaitseõiguse rikkumise puhul hagisid;

15. nõuab, et ELi toimimise lepingusse lisataks uus liidu jagatud pädevus desinformatsiooni vastase tõhusa õigusraamistiku loomiseks;

16. peab äärmiselt kahetsusväärseks, et horisontaalset ELi õigusakti, millega rakendatakse võrdse kohtlemise põhimõtet sõltumata isikute usutunnistusest või veendumustest, puudest, vanusest või seksuaalsest sättumusest, ei ole komisjoni 2008. aasta ettepanekust saadik nõukogu tasandil blokeerimise tõttu ikka veel vastu võetud, kuigi parlament on seda korduvalt nõudnud; peab seetõttu vajalikuks, et ELi toimimise lepingu artikli 19 kohased ELi meetmed diskrimineerimise vastu võitlemiseks võetaks vastu seadusandliku tavamenetluse kohaselt, et tagada diskrimineeritavatele inimestele liidus ühtne minimaalne kaitsetase; nõuab, et ELi toimimise lepingu artikkel 19 hõlmaks ka soo, sooidentiteedi, sooväljenduse või sootunnuste, sotsiaalse päritolu, geneetiliste omaduste, keele, poliitiliste või muude arvamuste, rahvusvähemusse kuulumise, vara ja sünniga seotud ning valdkonnaülese diskrimineerimise põhjuseid;

17. nõuab, et ELi toimimise lepingu artiklisse 8 lisataks viide soolisele ebavõrdsusele ja liidu kohustus püüda oma eri poliitikavaldkondades võidelda igasuguse soolise vägivalla vastu, sealhulgas võttes kõik vajalikud meetmed selliste kuritegude ennetamiseks ja nende eest karistamiseks ning ohvrite toetamiseks ja kaitsmiseks;

18. nõuab, et ELi toimimise lepingu artiklisse 10 lisataks sugu, sooidentiteet, sooväljendus

või sootunnused ning kõik muud põhiõiguste harta artikli 21 lõikes 1 nimetatud alused, st nahavärvus, geneetilised omadused, keel, poliitilised või muud arvamused, rahvusvähemusse kuulumine, varaline seisund, sünnipära, et oma poliitika ja meetmete kindlaks määramisel ja rakendamisel saaks võidelda diskrimineerimise vastu;

19. kutsub üles lisama harta artikli 21 lõikesse 1 soo, sooidentiteedi, sooväljenduse ja sootunnused, et selgesõnaliselt keelata diskrimineerimine ka nendel alustel;

20. rõhutab, et Euroopa Liidu lepingu artiklis 2 on vähemuste hulka kuuluvate isikute õigused sõnaselgelt loetletud liidu põhiseaduslike põhimõtete hulgas; nõuab meetmeid, sealhulgas ELi õigusakte, et kaitsta vähemuste hulka kuuluvaid inimesi ning traditsiooniliste rahvus- ja keelevähemuste kultuure ja keeli (muudatusettepanek 26 EPP); nõuab lisaks, et liit ühineks Euroopa piirkondlike ja vähemuskeelte hartaga ning rahvusvähemuste kaitse raamkonventsiooniga;

21. peab vajalikuks tagada kõigile kogu ELis õigus seksuaal- ja reproduktiivtervisele ning seonduvatele õigustele; kutsub üles lisama põhiõiguste harta uude artiklisse igaühe õiguse kehalisele sõltumatusele, vabale ja teadlikule juurdepääsule seksuaal- ja reproduktiivtervisele ning seonduvatele õigustele ning kõigile sellega seotud tervishoiuteenustele ilma diskrimineerimiseta, sealhulgas ohutule ja seaduslikule abordile; palub asendada ELi toimimise lepingu artikli 4 lõike 2 punkti k järgmiste sõnadega „ühised ohutusprobleemid rahvatervise küsimustes ning inimeste tervise, sealhulgas seksuaal- ja reproduktiivtervise ning seonduvate õiguste valdkonnas“;

22. nõuab kliimaeesmärgi lisamist põhiõiguste harta artiklisse 37;

23. nõuab, et perekonnaõigust käsitlevad piiriülese toimega meetmed võetaks vastu seadusandliku tavamenetluse kohaselt;

Piirikontrolli-, varjupaiga- ja sisserändepoliitika

24. kinnitab veel kord aluslepingutes sätestatud eesmärke ja üldpõhimõtteid, millel ühine piiri-, varjupaiga- ja sisserändepoliitika põhineb, nagu ELi toimimise lepingu artiklite 67 ja 77 ning artikli 79 lõike 2 punkti b kohane vaba liikumine ilma kontrollita sisepiiridel ja tõhus ühine piirihaldus, ELi toimimise lepingu artikli 78 lõike 1 kohane tagasi- ja väljasaatmise lubamatus, kolmandate riikide kodanike õiglane kohtlemine, ebaseadusliku rände ja inimkaubanduse tõkestamine või ELi toimimise lepingu artikli 80 kohane solidaarsuse ja vastutuse õiglase jagamise põhimõte liikmesriikide vahel, ning mida tuleks kasutada täiendava õigusliku alusena aluslepingu kõnealuse peatüki kohaste õigusaktide vastuvõtmiseks;

25. on veendunud, et need moodustavad tugeva aluse, et vastata kodanike poolt konverentsil väljendatud nõudmistele[7], mis hõlmasid ELi rolli tugevdamist seadusliku rände, varjupaigaküsimuste, ebaseadusliku rändega tegelemise, inimkaubanduse tõkestamise ja Euroopa Liidu ühiste piiride nõuetekohase haldamise valdkonnas, austades samal ajal põhiõigusi, samuti Euroopa ühise varjupaigasüsteemi reformimist ja

[7] Soovitused nr 41–45, vt https://www.europarl.europa.eu/resources/library/media/20220509RES29121/20220509RES29121.pdf.

rändajate vastuvõtmist käsitlevate ühiste reeglite kõigis liikmesriikides ühetaolist kohaldamist ning kõigis liikmesriikides integratsioonipoliitika parandamist;

26. rõhutab siiski, et ELi tasandi meetmed on peamiselt kaasseadusandjate vahelise institutsioonilise tasakaalustamatuse tõttu endiselt puudulikud; soovitab seetõttu kohaldada seadusandlikku tavamenetlust liidu piirikontrolli-, varjupaiga- ja sisserändepoliitika suhtes tervikuna, sealhulgas nende poliitikavaldkondade rakendamise hindamiseks (ELi toimimise lepingu artikkel 70); nõuab enamate pädevuste jagamist ELi ja liikmesriikide vahel, et saavutada ELi toimimise lepingu V jaotise II peatükis sätestatud eesmärke ning täielikult järgida subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid, sealhulgas integratsioonimeetmete puhul, mida praegu ei hõlmata, kuigi kolmandate riikide kodanike integreerimine ja kaasamine on nende ELi saabumise ja seal viibimise ühiste eeskirjade väljatöötamise edukuse seisukohast väga oluline ning Euroopa ühise varjupaigasüsteemi rakendamise keskne osa;

Kriminaalasjades tehtav õigusalane koostöö ja politseikoostöö

27. on veendunud, et horisontaalsed seadusandlikud meetmed, millega kohaldatakse põhimõtteid, millega kehtestatakse ELi kriminaalõiguse miinimumstandardid, suurendaksid vastastikust usaldust liikmesriikide vahel, tuues seega kaasa tõhusama õigusalase koostöö, järgides samal ajal subsidiaarsuse põhimõtet; nõuab, et ELi toimimise lepingu artiklisse 82 lisataks liidu pädevus kehtestada eelvangistuse miinimumnormid ja vahi alla võtmise tingimused ning tõendite lubatavuse miinimumnõuded, austades täielikult õigust õiglasele kohtulikule arutamisele kriminaalmenetluses; nõuab aluslepingute muutmist, et kodifitseerida Euroopa Liidu Kohtu praktika seoses liikmesriigi tehtud kohtuotsuste ja õigusasutuste otsuste vastastikuse tunnustamise piiramisega erandjuhtudel, kui kõnealuse liikmesriigi kohtusüsteemi mõjutavad süsteemsed või üldised puudused;

28. nõuab Euroopa Parlamendi suuremat kaasamist ELi toimimise lepingu artikli 83 lõikes 1 sätestatud seadusandliku erimenetluse raames, mis on seotud eriti ohtlike piiriülese mõõtmega kuritegude uute valdkondade kindlakstegemisega; nõuab keskkonnakuritegude, vaenukuritegude ja vaenukõne ning soolise vägivalla lisamist nn eurokuritegude loetellu.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	6.2.2023
Lõpphääletuse tulemus	+: 35 –: 18 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Konstantinos Arvanitis, Katarina Barley, Theresa Bielowski, Karolin Braunsberger-Reinhold, Patrick Breyer, Annika Bruna, Lena Düpont, Lucia Ďuriš Nicholsonová, Cornelia Ernst, Maria Grapini, Evin Incir, Sophia in ‘t Veld, Patryk Jaki, Fabienne Keller, Łukasz Kohut, Moritz Körner, Alice Kuhnke, Jeroen Lenaers, Juan Fernando López Aguilar, Lukas Mandl, Erik Marquardt, Javier Moreno Sánchez, Maite Pagazaurtundúa, Paulo Rangel, Diana Riba i Giner, Isabel Santos, Tineke Strik, Ramona Strugariu, Milan Uhrík, Tom Vandendriessche, Elena Yoncheva, Javier Zarzalejos
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Susanna Ceccardi, Gwendoline Delbos-Corfield, José Gusmão, Dietmar Köster, Alessandra Mussolini, Matjaž Nemec, Janina Ochojska, Anne-Sophie Pelletier, Thijs Reuten, Axel Voss
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 209 lg 7)	Aurélia Beigneux, Milan Brglez, Katalin Cseh, Marie Dauchy, Paolo De Castro, José Manuel Fernandes, Tomasz Frankowski, Vlad Gheorghe, Martin Hojsík, Max Orville, Mounir Satouri

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

35	+
S&D	Katarina Barley, Milan Brglez, Paolo De Castro, Maria Grapini, Evin Incir, Łukasz Kohut, Dietmar Köster, Juan Fernando López Aguilar, Javier Moreno Sánchez, Theresa Bielowski, Matjaž Nemec, Thijs Reuten, Isabel Santos, Elena Yoncheva
Renew	Katalin Cseh, Lucia Ďuriš Nicholsonová, Vlad Gheorghe, Martin Hojsík, Sophia in 't Veld, Fabienne Keller, Moritz Körner, Max Orville, Maite Pagazaurtundúa, Ramona Strugariu
Verts/ALE	Patrick Breyer, Gwendoline Delbos-Corfield, Alice Kuhnke, Erik Marquardt, Diana Riba i Giner, Mounir Satouri, Tineke Strik
The Left	Konstantinos Arvanitis, Cornelia Ernst, Anne-Sophie Pelletier, Miguel Urbán Crespo

18	-
PPE	Karolin Braunsberger-Reinhold, Lena Düpont, José Manuel Fernandes, Tomasz Frankowski, Jeroen Lenaers, Lukas Mandl, Alessandra Mussolini, Janina Ochojska, Paulo Rangel, Axel Voss, Javier Zarzalejos
ID	Aurélia Beigneux, Annika Bruna, Susanna Ceccardi, Marie Dauchy, Tom Vandendriessche
ECR	Patryk Jaki
NI	Milan Uhrík

0	0

Kasutatud tähised:
+ : poolt
- : vastu
0 : erapooletu